

﴿ فہم محبت خدا پی شما ﴾

بہ اُش بیگی

دوستیش

امہہ

جو یس مایر

« فہم محبت خدا پی شما »

به اُش بیگی دوستیش اُمہہ

جویس مایر

Tell Them I Love Them, by Joyce Meyer, Bandari

© 2025 by Joyce Meyer

P. O. Box 655 Fenton,

Missouri 63026

به اُشُ یِگی دوستِشُ اُمهه, جويس ماير

حق تأليف © ٢٠٢٥, جويس ماير

سر فصلُ

- مُکدمه..... ۵
۱. خدا دوستِ ایشَه!..... ۷
۲. یعنی کَدِ کافی خُبم؟..... ۱۳
۳. محبتِ یه رابطُن..... ۱۹
۴. محبت، پُشتگر می و ایمون..... ۲۵
۵. خلاصی آ تیرس..... ۳۱
۶. محبتِ پخشِ اِبوت..... ۳۷
۷. محبتِ خدا عوضتو آکنت..... ۴۱
۸. دعا نجات..... ۴۵
- راجع به مولف..... ۴۷

مُکدمه

وا نظر مِه، آدمو بِشْتِه آهر چه به يه مکاشفه فردی آمحبت خدا احتیاج شُهه. اِی مکاشفه آتونت یه شالده یِ یه زندگی چیره بَشت که هر فرد مسیحی بایه اُ ئو ایبَشت. ما یِ درک محبت خدا به «آگاهی» احتیاج مُنی؛ بلکه وا مکاشفه ای آدل محتاجیم. فَکه روح القدس آتونت اُ ئو به ما هاده و موکی اِی اتفاک اکیت که رو محبت خدا تمرکز بکنیم، محبت اُ ئو ئو زندگیومو اِینیم و اِی مکاشفه ئو آراه کلوم نوشته بودّه اُ و ئو دعائو بخوایم.

کبول کردِ اِی حکیکت که خدا دنیا ئو اِیکک دوست ایشسته که عیسی ئو ایفرستاد تا یِ گنائون همه بمرِد کار آسونین. ولی اِی باور که خدا شما ئو اِیکک دوست ایشسته که بایه عیسی ئو شَفرستا تا یِ شما و فَکه یِ شما بمرِد، حتا اِکه تَعنا کسی هستری که رو زمین زندگی تاکه، یه کم سختن. بعدَ چن سال که یه مسیحی ناامید تَروم، مُصر بودَم تا محبت خدا ئو بفهمم. خدا اُ طریق روح القدس وَا طور عجیب غریبی محبت خو یِ مِه آشکار اِیکه. اِی مکاشفه، تمونِ زندگیِم تحت تأثیر کرار ایدا و سروکار مِه وَا اکاملا تغیر اِیکه. وا نظر مِه اُچه ئو اِی کتاب آخونین فهم جدیدی آمحبت خدا به شما ئو نِشن آدت. همیطوم باور اُمه چهنِگی جدیدی یِ داشتن اِی مکاشفه فردی

به شما آده. تشویکتو اکنوم کتاب هیله هیله مِ یِه کتاب درسی بخونی و رو آیه تُو گفته بودّه خیلی فکر بکنی و بعد اُ باوری پیدا اکنین که تُو صفحون بعدی بهشو بشته دربارش اگیم.

مه وا افتادی ای کتاب به شما تکدیم اکنوم و آدونوم که بدون خدا هیچم و ای مکاشفه و فهم آ محبت خدا بدون فیض اُ شدنی نهه.

فصل اول

خدا دوستِ ایشه!

«به چه که خدا دنیا ئو ایکنک محبتِ ایکه که پُس یگانه خو
ایدا تا هر که به ا ایمون بیاره هَفَلَتِ نَبو، بلکه زندگی ابدی
پیدا اکنت»

– یوحنا ۳: ۱۶

خدا یه خونواده شواسته، یی همی مائو خلک ایکه تا چوکون ا بُبیم. ا
ایناوا ما مِث چولنگون رفتار بکنیم بلکه شَوا رفتار ما مِث دُهتون و پُسون
خدا بَشت. ا شَوا تا بهش پابن بَشیم. به ا تَگه بکنیم. پُشگرم بَشیم. ائو
محبت بکنیم و بوالیم تا اَنم به ما محبت بکنت خدا ا ما شَوا تا به ا پُشتگرم
بُبیم و هر وه احتیاجی مُهه دَس به دامنی بَشیم. همیپَوم شَوا وا هر یه تا ا ما
شخصا رابطه ایبَشت.

خیله ا ما آیه ای که بالا نوشته بودن ئو خیلی کلی درک مُکه و وا خو
فکر اکنیم: «هانه، آدونوم که عیسی وا خاطر دنیا، جون خو نثار ایکه.» ولی
«دنیا» فکه به معنی دسته گپی ا آدمو که عیسی بخاطرشو جونِ خو نثار

ایکه نین؛ اُ وا خاطر هر تی ا ما جونش ایدا. اُ وا خاطر شخص شما جون ایدا! اَگه شما تعنا آدمی هستری که تُو ای دنیا زندگی آکنین، اُ فکِه وا خاطر شما جونِ خو نثار شاکه. اُ وا خاطر شخص شما هیمی درد و رنج طاقت ایکه. اُ وا خاطر شما مرد! خدا شما تُو خیلی دوست ایشه. اُ شما تُو وا محبتی ازلی دوست ایشه. (ارمیا ۳۱: ۳)

یه رو تُو موکع رانندی خدا وا کلبُم گپ ایزه و ایگو: «جویس تو مِثْ تُخم چِهَم یِ مه عزیزی.» فورنی شیطن وارد بو و ایگو: «خُب، مَگه ای تَکبر نین؟ فکر آکنی کئی؟ پَ وا خوم اُمگو: «عا، مه نبایه ایطوکا فکر مَکرده!»

بعضی موکعو کبول ایی کار که ما بی همتائیم، و هر تی عطائون، کدرت و درونداشتوی ناب مُهه، سخت اِبوت. ولی حکیکت ایی هستن که هر یه ا ما شخصیتی سَوا و تَکیم که ا طریق بَپ آسمونیمو خلک بودیم. خدا گوناکونی تُو دوست ایشه و پَ اَگه وا آدمویی که آشناسیم فَرک موهه، نبایه احساس بدی موبَشت.

موکعی دربار اچه خدا وا کلبُم گپ ایزده فکر مَکرده، تصویر یه زنی تُو امدی که تُو دوکون مِی وه فروشی پهلو گیفر سیبو ووستادن. اُ یه نَگا و اسیبو اکر دوت و یه سیبی تُو که ا همه بهترن، پیدا اکنت و ا غایه دَیش و ا طره ا دراز اکنت و ا تُو اَست. پَ ا مَقَمی که پیغوم خدا ایی معنیشتن که مه تُم یِ ا مِثْ هُموا همه بهته «سیب» هستم. مه ا سیب خاص هستم. تُو ظاهر بَلْگم ایی کضیه دَرُس و ا نظر نرست، ولی در واکع خدا به هر تیمو ایطوکا نَگاه اکنت. البته منظوروم ایی نین که خدا به شما اگیت شما شخص کاملین و بکیه ایطوکا نهن. بلکه خدا شَوا بهمو بگیت که هر یه ا ما موجودی بی همتا و خاصیم. ایی کضیه تُو کلوم ا نوشته بودن و ایی کلوم یِ همه مان. شما تُخم چِهَم خداین.

مه امنتونس اچه ئو که خدا شواسته مه بگیت، کبول بکنوم و وا خاطر داشتن ایطو فکر خُبی دربارِ خوم، احساس تقصیر مکرده. چن رو بعد کتاب مکدس واز اُمکه و چهوم و آیه هشت اَمزمور ۷۱. گفت: «واسار مه بَش مِثِ نُخم چهم خو؛ و ئو سایه بالوت رَفَتوم بکن.» و اخوم اُمگو: «عا، چگک عالی! پَ مه واکعا مِثِ نُخم چهم خدا هسُئم.» بی مدت زمون مدیدی هر وه ئوایی مورد فکر مکرده، احساس خاصی وا مه دَس شدا.

ئو کلب همه آدمو، شوک شدیدی بی دوست داشته بودن، وجود ایشه. خدا ما ئو ایطوکا خلک ایگردن. خيله آ آدمو باور شهه که خدا دنیا ئو دوست ایشه و همیپوَم اَدونن خدا عیسائِم دوست ایشه، ولی بی اُشو باور ایی که خدا اُشو ئو شخصا دوست ایشه، سختن. ولی کلوم خدا یاد آده خدا هموگد به ما دوست ایشه که عیسی ئو دوست ایشه: «به چه که بپ، به پُس دوست ایشه و هر چه اکنت به اُنمائِن اکنت و کاروی گپته آ ایی ئم به نمائِن اکنت تا بهت زده بُبین. (یوحنا ۵: ۲۰)

خدا ایجا ایطو آگیت: «مه تمون ایی کاروی گپ آ راه عیسی انجوم اَدَم، و کاروی گپته آ ایی ئم انجوم اَدَم تا به شما هیجان زده بکنوم.» (توضیح نویسنده). خدا شوا به ما آ ایی راه بهت زده بکنت تا باعث شادی و کیف ما بَشت.

ما ایی آیه ئو کتاب مکدس آخونیم، ولی یه وختوی متوجه کار خدا که شوا بی ما و آ طریق ما انجوم هاده، نابیمو خدا شوا کاروی گپی که آ طریق عیسی انجوم آده، بیگینیم و آغایه باور بکنیم که اُهمیپوَم کصد ایشه کاروی گپته ای آ راه ما انجوم هاده: «اُک به مه ایمون ایبَشت، اُئم کاروی ئو که مه اکنوم، اکنت. و حتا کاروی گپته آ اکنت، به چه که که مه حِدِ بپ اَرَم.» (یوحنا ۱۴: ۱۲).

خدا هر رو يي آدمو کاروی گپی انجوم اَدِه به چه که اَشو ئو دوست ایشَه، ولی اَشو متوجه ایی کار نابَن و حتا ناتونن اُ ئو تشخیص هادن. هر رو که اَفَتو طلوع اَکنت، یی مِه و شما طلوع اَکنت. گل ئوی رنگ وارنگ و جُن یی دلخاش کَرِدَن ما واز اَبَن. دنیایی که خدا یی ما خلک ایکه، بی نهایت جوِن؛ جُیی هَسِتَن که ئو اُ جاگیریم و کیف اَکنیم. ئو پیدایش فصل یِه اَگینیم خدا به آدم اقتدار ایدا و ایواشت تا اُ همی منابع زمین یی خدمت خدا و آدم استفاده بکنت.

غایع ای که بارون ئو فصلش و برف ئو فصلی اَبارت، یی شما اَبارت. خداوند، کدموی شما ئو پابرجا ایکردن و همه وه واسار شمان. ئو کتاب تثنیه ۷: ۹ ایطو هندن: «پ بدونی یهوه خدای شما اون خدا. خدای وفادار که عهد و محبت خو وا اَشو که به اُ دوست شُهه و فرمونوش ئو وا جا اَتارن تا هزار پشت نگاه می ایشَه.»

محبت خدا به ما ابدی و بی قید و شرطن. خيله اُ ما فکر اَکنیم که وا خطائون و اشتباهامو به خدا ئو خسته مُکَرِدَن، ولی خدا اُ ما خسته نابوت. ناتونیم کاری بکنیم که خدا دِگه ما ئو محبت نکنت. محبت، عملی نین که خدا انجوم هاده؛ بلکه اُ خو محبت هَسِتَن.

اَگه خیال اَکنین شخص بدی یی دوست داشته بوَدِن یی خدایین؛ کاملاً ئو اشتباهین. هیچ چاهی یی خدا ایکیک جُهول نین که وا اُ دسترسی اینبَشت و نتون شما ئو اُ اَصرا بَگِشت. خدا یی احیای شما برنامه ایشَه. خدا نه فَکه گنائون شما ئو موکی که اُ تاوا اَبَخشه، بلکه اَشو ئو اُ یاد اَکنت و همو کدی که مشرق اُ مغرب دورته اَن، اَشو ئو اُ شما دور اَکنت. (مزمور ۱۰۳: ۱-۱۴).

ممکن هستن بگين: «مه عيسى ئو ئو کلب خو کبول اُمکردن و اُ ئو دوست اُمه.» ولي سوال مه اُ شما ايین: «چگک باور اتهه که خدا شما ئم ئو دوست ايشه؟»

محبت ابدی و بی قيد و شرط خدا وا ايکه پیغوم ساده ايین، ولي همو شالده ايین که اُ بايه ئو زندگيتو کرار هاده تا اُ راه بکيه مشکلات ئو درک بکنی. مه باور اُمه ابي شروع جريان شفا ئو زندگيمو ابوت.

مهم نين چه چيزوي ياد ئگفتن، چگک سخت ئخوندن و چگک بي جور مسائل مربوط خدا هسترين. آگه نتونی کبول بکنی که اُ شما ئو مجانی و در آ خيالتو دوست ايشه ناتونين ئو رابطت و اُ جلورفت زيادی ئبشت. ما اُ ئو وا وسيله ايمون آ خدا آگيريم، ولي همی ايمون آ راه محبت کار اکنت غلاطيون (۵: ۶). پ تا موکعی که محبت خدا ئو کبول نکنيم، ناتونيم چه دگه ای ئو بگريم.

هميپوم محبت خدا به ما ابي کدرت آده تا بدون ترس زندگی بکنيم (اول يوحنا ۴: ۱۸) که بي کيف کردن آ زندگی و رسيدن وا آمونج نهایی، يه کار حياتين. مگه تاوا ابي محبت ئو بگرن؟ ابي محبت بي فروش نين و ناتونی عوض کاروی خبتو اُ ئو بخری..... فکه کاری که آتونی انجوم هادی ايین که اُ ئو کبول بکنی، کبول بکنی و فکه کبول بکنی.

فصل دُئوم

یعنی گِدِ کافی خُبُم؟

«و ای امید و سرافکنندی ما نارست، به چه که محبت خدا
آ طریق روح القدس که به ما بخشیده بو، تُو دِلوی ما ریخته
بودن. موکی که ما هنوز ناتوون هستریم [پی کمک و خومو
کدرت مونه]، مسیح تُو زمون مناسب و خاطر بی دینو جون
ایدا. با ایکه و خیلی کم ممکن کسی و خاطر یه آدم صالح آ
جون خو بگذره، گرچه که ممکن کسی تُو ای بیباکی بَشت که
جون خو تُو پی یه آدم خُب هاده. ولی خدا محبت خو تُو ما
ایطوکا ثابت ایکه که موکی ما هنوز گناهکار هستریم، مسیح
تُو راه ما مرد. پ چگک بَشته الان، که آ طریق خون آ صالح
و حساب هندیم (تبرئه بودیم، صالح و حساب هندیم، و
داخل رابطه جدیدی و خدا بودیم)، به وسیله آ غضب
نجات پیدا کنیم. به چه که آگه موکی که دشمن هستریم،
بوسیله مرگ پُیش و خدا صُل داده بودیم، چگک بَشته
الان که صُل داده بودیم، (هر رو آ کدرت گناه آزاد بودیم)،
بوسیله زندگی اُنجات پیدا کنیم.»

خیله آ ما آتونیم باور بکنیم که خدا دوستمو ایشَه ولی تا موکی که اشتباهی آ ما سر نزنِت. بِشْتِه آدمو خوشْ ئو دوست شُنِ، واهمی خاطر فکر اکنن خدا تَم ناتون خیلی تحت تأثیر اُشو کرار بگنِت. ولی کلوم خدا آگیت: «آدم کِن که ئو فکرش بَشی؟» (مزمور ۸: ۴). ما خلک بوْدَه خدائیم و آ ما ئو دوست ایشَه، اُبدون هیچ دلیلی ما ئو دوست ایشَه. اُمحبت هستِن (اول یوحنا ۴: ۱۶). اُ ما ئو دوست ایشَه بی چه که شَوَات به ما دوست ایبَشِت. خدا شما ئو دوست ایشَه شما فردی استثنایین، ایطو که یه آدمی بی همتا و تَکین. کرار نین شما مِثْ مِه بَشی و کرارَم تَن مِه مِثْ شما بَشْم. آگه تَکلا بکنی مِثْ شخص دگه ای بُی و دایم و بکیه ئو رقابت بَشی، تبدیل و آدموی درمونده ای آبین. داشتن ایطو نگایی باعث اِبوت به شیطن ای مهلت ئو هادی تا به شما بگیت کد کافی خُب نهین. ولی آنظر خدا کضیه مهم ایین که نَبایه به «کدِ کافی خُب بَشی. عیسی جی شما کدِ کافی خُب هستِن.» اُ جزا گنئون شما ئو پرداخت ایکه و تکاصی که لایک اُ هستری ئو ایسی.

کتاب مکدس آگیت آگه عیسی ایکنک شما ئو دوست ایشَهسته که ایخواست بی شما بمرِد، الان که شما اُطریق خون اُصالح و احساب هندین چکنک بِشْتِه شما ئو دوست ایشَه؟ (رومیان ۵: ۸-۹) اُ ایکنک شما ئو دوست ایشَه که تقصیروی هر رو شما ئو آپوشونِت و آتمون ناراستیو پاکت اکنِت.

ایجا وایه مثال توضیح اَدَم که دربارِ نظر خدا بی خطائون و تقصیروم چطوکا فکر اکنوم. چولنگ سه یا چار ساله ای در نظر بگری که دایم به مُم خو که کاروی لَهزْ نکرِدن نگا اکنِت. اُ ایکنک به مُمش دوست ایشَه که شَوَات هر طور که هه به اُکمک بکنِت. پَ سطل هُو کوچکی آست و اشتباهی جی لچک گردگیری و اجمه جدید مُمش شیشه دریچه ئو پاک

آکنت. اُ حسابی دریچه ئو لچک آگِشت، بعد یخو دستمال توالِت آتارت و شیشه دریچه ئو خشک آکنت.

البته سرانجوم کار ایی هستن که شیشه ساحارِته بودن و دُهِت جمه جدید مُمش لهوز ایکردن. ولی اُ حَید مُمش آتات و وا صدای نحیف و شیرینش آگیت: «مُم، مُم، مُم» دریچه ئو اُمشوشِت. مِه وازت کار خُبی انجوم اُمدادن مُم خاطرِ مَوا!!».

یه مُم مهربون و اُ ایطو جواب آده: «عا، چگک کار خُبی اتکه و وا خاطر کمکت واکعا ممنونم.» اُغایه موکعی که اُ چولنگ سرگرم گازی بو، خرابکاری اُ ئو تلافی آکنت. بعد اُ ئو تشویک آکنت که دُفه دِگه اول اُ مُمش سوال پرس بکنت که چه کمکی آتونِت انجوم هاده و به اُ یاد آده که چطوکا اُ کار دُرُس انجوم هاده.

ایی کارین که خدا و ما آکنت. «درحک اُشو که خدا ئو دوست شُهِه و طبک اراده اُ دعوت بودن، همه چه واهم بی خیریت در کارن» (رومیان ۸: ۲۸). آگه به بهترین شکلی که آدونین کارو انجوم هادی آتونی ایی وعده ئو اُ خو بکنی. آگه اُ اُ بطلبی اُ آتونِت و شَوا واهم اُ بی راه کمک بکنت اُ شما ئو شباهت خو تبدیل آکنت، آجلال واهم جلالی بشته. (دُئوم قرنئی ۳: ۱۸).

«به چه که اُ کِ که خدا ایفرستاد، کلوم خدا ئو اعلام آکنت، بی چه که خدا روح ئو واهم مَعین واهم عطا ناکنت بپ واهم مهر ایشَن و همه چه ئو واهم دَس اُ ایسپاردن.» (یوحنا ۳: ۳۴-۳۵)

یه رو موکع خوندن ایی آیه موکعی که اُ مَقَمی خدا روحش کدِ مَعین به ما عطا ناکنت، اُ شادی ئو پوست خوم ناگنجیدم. خدا یخو اُ ایی و یخو اُ اُ به ما ناده. اُ خیلَه سخاوتمندن و کادرن که بی حد و حساب بشته اُ هر اُچه

مَوا يا خيال بکنیم کار بکنت. (افسُسین ۳: ۲۰)

تُو تثنیه خدا اگیت: «به چه که شما بی یهوه خدای خو کوم مقدسین. اَ آ میون تمون کوموی رو زمین، شما تُو گزین ایگردن تا کومی که گنج اون بَشی. خداوند وا ایی خاطر دل به شما اینبست و شما تُو گزین اینکه که اَ دِگه کوموگپ ته هسَتری، به چه که شما اَ همه کومو کم تعدادته هسَتری.» چه حکیکت تعجب آوری؛ «خدا به ما اگیت خاطرِ تَوا و تُو تُو بی عیب و مکدس صدا اُمکه. تُو بی همتایی. مه تُو تُو کزین اُمکه، نه وا ایی خاطر که حُخ و عالی، بلکه فَکه وا ایی دلیل که خاطرِ تَوا.» شما آدونین خدا اَمرو اَزتْ چه کاری شوا انجوم هادی؟ اَشوات محبتی تُو کبول بکنی و آگله کردن به خدا دَس بَسی. شما ناتونی خدا تُو بهت زده بکنی، بی چه که اَ همی چُی دربارَ شما ادونه. اَ حتا اَشتابهوپی که بعدنو ممکن تُو رابطه تْ و اَ انجوم هادی، واخبرن. اَ همه گپته مشکل اکثر ما ایی هسَتن که به خومو دوست مَنی. ما باور مَنی که خدا ما تُو دوست ایشَه، و وا همی خاطر فکر اکنیم آدموم به ما دوست شَنی. ما وا خو فکر اکنیم: «چطوکا ممکن کسی بی مه دوست ایبَشت؟ مه آدم بی ارزشی هسَتم» آگله باور بکنی آدم بد و سهمناکین رفته رفته رفتار شما مِثْ آدمو سهمناک اِبوت. شما ناتونین بالاته اَ اَ تصویری که تُو فکر و کلب خو نسبت و اخوتو توهه رفتار بکنی.

پَشترون، مشکل مه ایی هسته که به خوم دوست اَمنهسته و بشته و ختمو صرف ایی مکرده که شبیه کسی بَشُم که فکر مَکرده بایَه بُبُم. فکر مَکرده خيله گپ اَزنوم، پَ تکلا مکرده چُپ بزنوم. ولی موکی که چُپ اَمزده، افسرده مبو روم رومبی و همه شاواسته بدونن بی چه ساکت و کم حرف بودَم. بعد وا خو مَگو: «همی شمائو هسَتری که به مه نَگو آدم چونه درازی

هسْتُم وُلْم بکنی. مِه فکه تکلّا اکنوم چُپ بزَنوم!»

ناتونوم دکیک بگم چن سال تُو ایتو وضعیت تروم، هنوزّا تُم یه وختویی
وا خاطر چونه گرمیم گرفتار مشکل اُیم. اغلب آدمویی که واکعا پر حرفن و
کسوئی زن و شو اکئن که ساکت و کم حرفن. تُو ایتو حالتی پر حرفی شما
بِشْتِه دیده ابوت و شیطُن تُم آ ایی کضیه استفاده اکنت و دایم اُ تُو و یادتو
آتارت. اُ سخت تکلّا اکنت تا شما احساس گناه و تاوون دئی بکنی. خواست
خدا ایی هستن که شما آ حس تاوون دئی آزاد بئی، ولی ایی کار و ایمون و دلیری
شما احتیاج ایشِه. مَگه تادونسته هیچ گناهی وجود اینی که خدا نتون شما
تُو وَا خاطر اُ بُبخشه؟ باور ایی کار که خدا حتا موکعی که کار اشتباهی انجوم
تُدا تُم خاطر تُو یه کم سختن.

شیطُن شما تُو وَا ایی فکرون که چگک آدم بدین، زجر هاده. اُ به شما
اگیت: «تو همی الان ایی کار انجوم اتدا. فکر اکنی کئی؟ خدا ابدآ بی تو برکت
نادت، بایه بهته آ ایشو کار تکرده. دِگه ناتونی بی بکیه گواه وفاداری بَشی،
خدا ناتون آ تو استفاده بکنت اُ وَا دعائوی تو جواب نادت. تو هیچ کاری تُو
دَرُس انجوم نادی»

تُو ایی غایه تُون که بایه عرضه تُبشت و دلیر بَشی و هُرسی و بگین: «بَب
مِه گناه اُمکه وَا تو موائن که بی مِه ببخشی. مِه وَا افتادی حَیت هوندَم و
موائن بی مِه ببخشی.» و به شیطُن وَا یاد بیاری که عیسی خون بهای گنا تُون
شما تُو ایدادن و شما تُو آ کدرت مرگ و تاوون دئی آزاد ایگردن. الان بری وَا
زندگیتو کیف ببری. به خدا پُشگرم بشین و بی بکیه تُم برکت بَشی.

ولی ممکن وَا خو فک بکنی: «ولی مِه چن دُفه و چن دُفه همی کاروی
گنوغی تُو انجوم اُمدادن» مِه تُم چن دُفه ایی طو فکر اُمکه تا ایکه تصمیم

اُمگه دَس اَ محکوم کردن خوم بِسَم. در واکع موکعی که اَ محکوم کردن خوتو وا خاطر انجوم کاري دَس اَسین اِی بهتُ کمک اکنت تا اَ انجوم اَکارم دَس بسین.

حس تقصیر و تاوون دئی شما تُو غصته دار و افسرده اکنت تا جُی که دِگه ناتونی آزاد بَشی. اِی اوضاع شما تُو بی وهر اکنت و باعث اِبوت راحتته تُو گناه بَکیت. بایه عرضه تُبَشت و دلیر بُی تا هدیه بخشش خدائو عوض تاوون دئی بَگیرین. بایه تُو ایمون تیغار بری و دِگه تاوون دئی تُو کبول نکنی. شیطن تُو اِی اوضاع سَک اکنت: «یعنی منظورت اِیین که حتا تُو اِی مورد احساس بدی تَم اِتی؟ تو بایه دَس کم بی چن ساعتی تَم که بودن احساس بدی تُبَشت؟ واکعا کار بدی انجوم اتدا» اُچه شما بایه به اَ بگین اِیین: «نه، احساس بدی اُمی. مه اَبداً اُمنواو تُو اِی مورد احساس بدی اُمبَشت» ممکن هستن اولو اِی کار وازتُ سخت بَشت ولی بعد اَ اَ هیله آسون اِبوت.

تُو کتاب اشعیا فصل ۵۳ گفته اِبوت که عیسی گنائون و تقصیرو و خطائومو ما تُو رو خو ایگه (که شامل تاوون دئی مائَم اِبوت). شیطن ایناوا شما اَ تاوون دئی آزاد بُی. بی چه؟ به چه که آگه شما به خوتُ محکوم بکنی دِگه ناتونی اَ محبت خدا نصیب بُری. حس تاوون دئی شما تُو اَ خدا دور اکنت و ناواله اَ محضر خدا کیف ببری و باعث اِبوت ذهنتُ جی خدا رو خوتو بَشت.

اَ زیر بار تاوون دئی دَر بیی و ایمون تُبَشت موکعی که خدا آگیت فیض اُی پوشوندن گنائون شما کافین، کلومی حکیکت ایشَه. اُ شما تُو دوست ایشَه. فیض و بخشش خدا هدیه تونی بی شمان. همی اَمرو شاهن اِی هدیه تُون بُی.

فصل سِئَم.

محبت یه رابطن.

«پ ما محبتی که خدا بهمو ایسه مُشناختن (درک مُکردن، تشخیص مُدادن، آگه بودیم) و به اُپشتگرمیم (پابنیم، ایمون و باور مُهه). خدا محبتن و کسی که تُو محبت جاگیرن، در خدا جاگیرن و خدا در ا.»

— اول یوحنا ۴: ۱۶

چطوکا أبو شما تُو نسبت محبت خدا پشته آگه ایکه؟ مهم نین اُچکک شما تُو دوست ایسه مهم این که آگه اُ محبت اُ به خوتو واخبر نین هیچ نغفی وازتُ اینهه.

موکعی یه آدمی شما تُو خيله محبت اکنت، حس خُبی بهتو دَس آده. ای حس دوست داشته بودن به شما اعتماد به نفس آده. خدا شما تُو دوست ایسه و شَوات تا ای محبت به شما نِشن هاده، و آ همه ما شوا تا داخل یه رابطه عمیک، صمیمی و فردی و اُ بَشیم، خدائِم شَوا ما تُو همه کاروی که انجوم آدیم آزی دعوت بکنیم. خدا شَوا یَکسر و اُ گپ و گفت موبَشت؛ دَرَس مِثِ همو رابطه ای که و رفیکُن نِزیکمو مُهه.

شما وا خدا یه رابطه واکعی و فردی توهه؟ فکّه وا اپی خاطر که به خوتو مسیحی آدونین، به اپی معنا نین که آ رابطه ای کامل و عالی وا خدا کیف ابرین. مه خیلی سال کبل آ ایکه داخل رابطه ای به جد وا خدا اَبُم یه مسیحی نَروم. یهشنبه تُو کلیسا مَرّه و هراَزگای اُجا دلبخواهی کاروی انجوم مَدا، ولی حکیکت اپی هسته که خدا وسط زندگی مه اینهسته. مه احساس پوچی بودن و نارضایتی مَکه. ولی الان خدا اولین موردین صحب که پا اَبوم بهش فکر اکنوم و آخرین موردین که شو کبل آ ایکه خُو بَرَم دربارش فکر اکنوم. ما تُو تمون طول رو وا هم شور اَرنیم. چیزی نین که بَستَه آ خدمت خدا و دلخاشی اُمواتن. خدا تُو وجود ما یه کندال خالی ایناهادِن که فکّه خوش اتونت اُ تُو پر بکنت. هیچ چیز دگه ای تُو زندگی که هواشین یا شوک اُ تُو توهه ناتون اپی کندال پر بکنت. چگک تُو رابطه تُو وا خدا وا جدین؟ شما تاوا خدا و اراده ش بالاته آ همه چی بنوسی؟ م اتونی مِث پولس بگین: «تُو اُن که زندگی و حرکت و وجود مَهه؟ (کاروی رسولن ۱۷: ۲۸)

خدا شما تُو دوست ایشّه، شما موجودی بی همتا بی اَین. اُ شما تُو خلک ایگردن تا وا اُ رابطه تُبَشت. اپی گیتَرین خواسته اُ و اراده کامل اُ بی زندگی شمان. خدا وا شروع هر رو تُو کلب شما هیله اگت: «صُبِت به خیر خاطرِ مَوات!» اگه تا حالا صدای اُ تُو تَنشوتن الان حاضری اُ تُو بَشَنوی و باور بکنی؟ یه تا اُ رفیکوم تصویری تُو مجسم شَکه که بَپ آسمونی غایه صحب موکعی که آمریکاییو پا اَین وا لهر اُ شو شَرّه تا وا اُ شو رابطه ایبَشت. اُ بی خوش یه صندلی دور میز چاشت شَنَها و شَنَشت. مردم بیدار شابو شاره و شاهُند و اُ لهر دَر شابو. اُ شو به خدا اگفتن: «ای خدا بعدن اَتام. یه کم دگه هموجا بنین وا محض ایکه اُ کار انجوم اُمدا وا تو گَپ اَرنوم. ای خدا

بعدن باهات شور آزنوم، يه کم دگه!»

آخر شو هُند. خدا وا غصته آ ا لهر دَر بو، يې چه که هيچ ک يې گپ
خدی نهُند. همه ايکک سرگرم کارويي ظاهراً مهم هسترن که دِگه موکعی يې
خدا شُنهسته. بيش آ حد سرگرم نبشين. آگه وخت دعا و گپ زدن وا ا تُنی ،
ايې نِشُن آده شخص خيله شلوغين. وخت هاديِن تا وا خدا گپ بزنيِن و بگين
چگک خاطري تُو. موکعی که همه چه تمون بَشت هيچ چي جَل خدا نامونت.
و آگه تا اُ زمون وا اُ هيچ رابطه اي تْنهسته، دِگه يې راه کردوندن يه رابطه جديد
فرصتي نابوت. بېم تازگيو فوت بو، ولي اتونوم وا خاشي گواهي هادَم سه سال
کبل ا فوتي عيسي تُو به عنوان نجات دهنده خو کبول ايکه. گرچه که بېم
نجات ايکه. و وا فردوس رَه ولي كيف داشتن يه زندگي پيروزمندانه وا خدا تُو
ا دَس ايدا. اُ همه وه يې خوش زندگي ايکه. موالي زندگيتو وا خاطر ايکه وخت
خو يې مشکلات بي اهميت تْگذروندين و پشيموني تمون بُبوت. زمون يه هديه
وا ارزشي ا طَرَه خدان و بايَه خيله واسار بَشيم چطوکا اُ استفاده اکنيم. اتوني
خيله راحت بيگيني زموني که اْگزوندي، دِگه بر ناگردت. وخت گذاشتن يې
خدا اْجرگي ايشه. در صورتیکه بکيه چيزو در عوض بهاي سنگيني که ابايتش
پرداخت اکنيم، اجر بي چيزي شْهه. توصيه اکنوم يه سال ايطوبکني و فکه بوالي
خدا شما تُو محبت بکنت. محبت خدا پُري، آرومي، شادي و هيجان تُو يې
زندگي مومو هديه اتاره. فکه کافين آرامش تْبَشت و مِث چوکون خدا رفتار بکني.
درياز خدا بخوني و تکلا بکني بهته به اُ بشناسي.

اول يوحنا ۴: ۱۶ ايطو اگت: «پ ما محبتی که خدا به ما ايشه مُشناختن)
درک مُکردن، تشخيص مُدادِن، آگه بودِيم) و به اُ پُشتگرديم. (پا بنيم، ايمون
و باور مُهه)».

شائِم سر صَحْب احساس نکنی یه آدم دوست داشتنی هستی. ممکن ابداً انرژی تونبشت و وازتو سهلته ای بَشت که تا آخر شو بد اخلاق بشی. ولی آتونین شرایطتو وا اعلان کلوم تشویقی و ایمون عوض بکنی. بلند بَگی: «خدا به مه دوست ایشه. مه مته تخم چهَم خدائِم و اُبهم نکشه تُون محشر ایشه!» اگه جای مشکوتو تُو احساسوتو، دربارِ خدا و کلومی گپ بزنی، آتونِی تمونِ روز خو عوض بکنی. فرشته تُون به کلوم خدا گوش آدن، نه به شکوه تُو نالشتوی ما.

بایه دائِم به خو تْ بَگی و واخبر بشی که شما وا محبت خدا پوشونده بودی. کتاب مکدس اَگت: «خدا نکش شما تُو کف دَسو خو نکش ایبستِن.» (اشعیا ۴۹: ۱۶) مه اِتونوم خدائو بگینوم که اَگت: «به اَشْ اگینی؟ اَشْ جون نَهَن؟ مه خیلی دوستش اُمه به چوکون مه بگینی که وا کف دَسونومن.» اُ تصویر شما تُو وا کف دَسون خو نکش ایبستِن تا همه وه وا یاد ایبشت که شما تُو دوست ایشه و شوک ایشه وا شما رابطه ایبشت.

همه وه شُگر بَشین و وا خدا رابطه ای جُهل و دائِمی تَبشت. یه وختوی لازمِ بی چن دیکه دَس آکار بسین، روزانو تُو بکیت و خدا تُو شُگر بکنی که داخل زندگیتو بودن و به اُ بگین که چگک عالی و بی همتان. یه وختوی لازمِ هیله آروم بگری و خدا تُو محبت بکنی. تُو رساله اول یوحنا ۴: ۱۶ تا ۱۷ ایطو آخونیم: «خدا محبتن و کسی که تُو محبت جاگیرن در خدا جاگیرن و خدا در اُ. محبت ایطو میون ما به تموم و کمال رسیدن تا تُو روز داوری اطمینن موبَشت، به چه که ما تُو ای دنیا همو طو هستیم که اُ هن.»

دونسن آ ایی حکیکت که خدا شما تُو دوست ایشه باعث اِبوت تا به اُ اطمینن تَبشت و به وفاداریش پَشتگرم بیی. تمون برکتو آ ایی آتات که،

بوالی خدا شما ئو محبت بکنت. برکتوی مته: ایمونی گپته، پیروزی بر گناه، آرومی دل، شفا، شادی و موفقیت ئو زندگیتو. تمون ایشو موکی وجود آتات که اوالین خدا شما ئو محبت بکنت. خيله آ موکعو ما ای حکیکت چپکی آفهمیم و وا خومو فکر آکنیم: «خُب، ای مِه هستم که بایه خدا ئو محبت بکنوم.» باور مِه ایین که اول بایه بوالی که خدا شما ئو محبت بکنت. فکر ناکنوم شما بُتونی کبل آ ایکه محبت خدا ئو بگیری، قادر بَشی به آ محبت بکنی. کلوم خدا ایطو آگیت: «ما محبت آکنیم، به چه که آ اول ما ئو محبت ایکه.» (اول یوحنا ۴: ۱۹)

آتونوم وا شما بگم که بایه وا خدا رابطه بُبشت، ولی چطوکا ای کار ئو انجوم آدیم؟ موکی که خدا به مِه ایگو تا وا آ رابطه اُمبِشت، رو مُبلی نِشتم و اُمگو: «خُب، ای خدا حالا چه کار بایه بکنوم؟ هانه دَرستن! مِه ئو آ زمون اَبداً اُمنادونس چطوکا بایه وا خدا رابطه اُمبِشت. به چه که حکیکتا اُمنادونس که چگک بی مِه دوست ایشه و اُمناتونس درک بکنوم که شوا وا مِه رفیک بَشت و یه رابطه دائمی ایبِشت.

پَ کدمی بَسی و آ یه جا شروع بکنی. فرصتی به خدا هادی آ به شما یاد آده که چطوکا وا آ رابطه بُبشت. تکلّا مِه ای نین که به شما یه روشی بی داشتن رابطه وا خدا هادَم. اُمنّاوا به شما نکات یک، دو، سه و غیره هادَم. بلکه آ شما مواتن آ طَریق روح القدس راهبری یُی. خدا شوا وا آ احساس راحتی بکنی. و سَرآخِر طبک کلوم خدا، اُپُشت و پناه شمان.

فصل چارم

محبت، پشتگرمی و ایمون

«به چه که تُو مسیح عیسی نه سُنّت مهم ایشه نه سُنّت
نبودن بلکه مهم یه ایمون هستن که آ راه محبت کار می
بکنت.»

— غلاطیون ۵: ۶

خیله آ ما خیله تکلا اکنیم تا ایمون موَبِشْت. آدونیم بدون ایمون ممکن
نین بتون خدا ئو دلخاش بکنی. (عبرانی ۱۱: ۶). پَ تکلا و تک و دو اکنیم تا
ایمون بیشته ای موَبِشْت. ولی ایمون یه کار کلبی هستن و شما فکّه و داشتن
رابطه ای بر طبک محبت و خدا و شنیدن آکلوم آتوننی آ آ برخورداریی. ای
ایمون مکشفه ایین که آ طَرّه خدا داده إبوت. مه ناتونوم ایمون به شما یاد
هاَدَم. ولی آتونوم قاعده ایمون ئو بهتْ یاد هاَدَم و ایکنک شما ئو نسبت بهش
مشتاک بکنوم تا پی داشتن آ حاضر بشی هر کاری انجوم هادی. ایمون آ طَرِیق
مکشفه و آ طَرّه خدا داده إبوت.

آ تَکْلا سَخْتِ بِي دَس وارِدِن ايمون و دلخاش ساختن خدا دَس بَسِين و در عوض، اِي زَمون هادي به خدا، محبت کردن اُو و کبول محبت خدا.

«به چه که و ايمون زندگي اکنيم نه و ا ديدن.»

– دُئوم قرنئِي ۵: ۷

يِه رو غايه خوندن اِي آيَه تُون، خدا حَکِيکَتِي خيله خُبي تُو اِي رابطه بِي مِه نَمائِن اِيکِه. مِه دَائِم تَکْلا مَکْرَدِه و ايمون زندگي بکنوم. تُو همه کاروي ساده زندگيم تَکْلا مَکْرَدِه و ايمون زندگي بکنوم. ولي اِي آيَه تُون به ما اَگيت فَکِه درصورتی آتونوم و ايمون زندگي بکنوم که اول رابطم و خدا مَعِين بَشت. يِه کم دِيارَ ش فِکْر بکنی آ خوتو سوال پُرس بکنی که چه احساسی دِيارَ رابطَت و خدا توهه. آدمی که باور ايشه حَید خدا صالح نين، ناتون انتظار ايبَشت که و ايمون زندگي بکنت. ما آراه کربوني مسيح حَید خدا صالح و حساب هَنديم (دُئوم قرنئِي ۵: ۲۱) صالحيمو ما بر طبک و کاروي که انجوم مُداين يا اَدِيم، نين؛ بلکه بر اساس اُکارين که مسيح بِي ما انجوم ايدا. آدمی که باور ايشه شکست اِيخارِدِن و خدا دوستش ايني، ناتون و ايمون زندگي بکنت.

غلاطيون ۵: ۶ اَگيت که ايمون آراه محبت کار اکنت. خيله آدمو اِي آيَه تُو اِيطو متوجه اَبِن که اَگه بتوِن بکيه تُو دوست ايبَشت، اُغايه ايمونش بکار آتات و اُغايه هر چه آ خدا بخوان اُ بهشو آده. با اِيکِه خواست خدا ايين که و ايمون زندگي بکنيم، ولي اِي کار تا موکي که به خدا نواليم ما تُو محبت بکنت، اتفاق ناکيت. خيله سادَن: ناتونيم چيزي به بکيه هاديم که خومو هنوز اُ تُو مَني. مِه سالوي زيادي تَکْلا اُمکه بکيه تُو محبت بکنوم بِي

چه که مَدونِس اِی فرمون خدان؛ ولی دایم شکست مَخارَدَه تا موکِی که محبت بی قید و شرط خدا ئو نسبت به خوم کبول اُمکه. هر چگک نسبت خوم احساس بهته ای پیدا اُمکه، بِشْتِه اُمتونِس به بکیه محبت بکنوم. اَگه واکعا تادونست خدا چگک خاطرُ تَو، پِی وا دَس وارِدِن احتیاجوتو کمتِه گرفتار مشکل تابو. دلیلی که باعث اِبوت مردم نتونِن اُ ئو بگِرِن، اِی هسْتِن که حکیکتا و وا تمون وجود باور شُنی که خدا اُشو ئو دوست ایشَه و شَوا احتیاجوشو برآورده بکنت و اُشو برکت هاده.

ممکن بگین: «مواتن به اِی کضیه ایمون اُمبِشْت، ولی چطوکا ممکن؟» شما ئو درون خو به خدا ایمون توهه و فَکِه کافین موکِی که خدا اِی حکیکت بهتو نِشِن آده، اُ ئو تشخیص هادی. کتاب مکدس اَگیت: «ما محبت اکنیم، به چه که اُ اول ما ئو محبت ایکه.» (اول یوحنا ۴: ۱۹). اَگه آ اِی حکیکت که اُ اول شما ئو محبت ایکردنن مطمئن نبشین، وازتُ ممکن نابو که خدا ئو محبت بکنی.

تمون اِی مشکلات ئو وجود شما و ئو کلبتو اتفاق اِکت. اِی حکیکتوی ئو اُجا زفتکان! خدا شما ئو دوست ایشَه! شما عجیب غریبین! شما جُنین! شما خوش پوشین! شما وا هوشین! شما عالین! شما بی نظیرین! خدا شما ئو دوست ایشَه! هیچکُ ئو دنیا ناتون شما ئو به چه که خدا دوست ایبِشْت. هر چگک بِشْتِه وا محبت خدا فکر بکنی، بِشْتِه اتونین ایمونتو به حرکت دربیاری و زندگی درست بکنی که خدا وازتُ در نظر ایشَه.

شما به هیچکُ جُل خدا احتیاج تُنی، ولی خدا آدمو دگه اِیم ئو زندگیتو اَنوسه.

حکیکت ایین که اَگه جُل شما و خدا شخص دگه ای نبو، دوبارَ مشکلی

نُئین. خدا بختَرین دوست شما ابوت. اَگه هیچکَ پهلوتو نین، اُ واکِیتو ابوت. اَگه بَپ یا مُم نئی اُجی بَپ و مُم شما ئو پر اکنت. اُ همه اُکسی هستِن که بهش احتیاج توهه. اَ خدا نخوایی احتیاجوتو رفع بکنت؛ بلکه اُ اُ بخوایی پی خوش بَشته ئو زندگیتو نمایِن بکنت. بخوایی تا شما ئو شاهن تمون شایستگی ئوی خدا بکنت. (افسسین ۳: ۱۶، ۱۹).

خدا شما ئو دوست ایشَه و شوا احتیاجو و شوک کلبتو رفع بکنت. موکعی که پی خوتُ دَس اُ تُسپارد، اُ احتیاجوتو ئو زمون مناسب و آراه ئوی خوش برآورده اکنت. خدا به ابراهیم ایگو که اُ ئو برکت آده و اُ پی بکیه برکت ابوت. ایی همو چیزین که خدا پی شما ئم شوات. ولی شما بایَه اُ ئو باور بکنی! ایمونتو ئو به حرکت دربیاری و به وعده ئوی خدا ایمون بیاری، پی چه که تمون اَشو پی شمان.

ایمون ئو جلو کاروی جسم

افسسین ۲: ۸ آگیت: «به چه که به فیض (لطف خدا) و آراه ایمون نجات پیدا تُکه.» یعنی متوجه ایی بودین که هیچ کاری پی نجات خوتو انجوم تُندادن؟ بَشته ما موکعی که مسیح نجاتمو ایدا، گناهکارون لهوزی هستریم و ایی هدیه اَصن طبک کاروی خُب یا عُرَضه مو به ما داده نیودن. فَکه به یِه دلیل به ما بخشیده بودن: «خدا ما ئو ایکیک دوست ایشسته که پُس یگانه خو ئو ایدا تا هر که به اُ ایمون بیاره، هَفَلت نیو بلکه زندگی ابدی پیدا بکنت.» (یوحنا ۳: ۱۶).

فیض اَبو خواسته خدا پی برطرف کردن احتیاجومو تعریف بکنی. هموطو که خدا اُ طَریق فیضی، ایمون کافی به شما ایدادن، تا نجات پیدا

بکنی، وا خاطر محبتی تَم ای ایمون ئو تُو کلب شما آنوسه تا ایمون تَبُشت که اُ برآورده کننده تمون احتیاجوی شمان. بَلگم بخوایی کسی که دوستش توهه تَم عیسی ئو تُو کلبی کبول بکنت، ولی حکیکت ایین که ناتونی کاری بکنی تا بکیه خدا ئو دوست ایَتَبُشت. فَکه آتونی دعا بکنی و اَ خدا بخوایی که تُو زندگی اَ آدم کار بکنت، ولی ناتونین خوتو کاری انجوم هادی.

کاروی جسم همهوَه مائو ناامید و خسته اکنت، بی چه که تکلا مُهه کاری ئو انجوم هادیم که فَکه خدا آتونت اُ ئو انجوم هاده. ما زحمت اکشیم، ولی سرانجوم دلخواهمو وا دَس نتاریم. کلوم خدا اَگیت خدا شخصا جلو ما آووسته تا موکعی که یاد بگیریم زیر دَس زوردار خدا فروتن بَشیم. (اول پطرس ۵: ۵)

اَگه یه ایمون که اُ بی نجات به شما اَبخشه بی رهایی آ همه گناهات کافین، همی ایمون ئو درونتو هسین تا همه احتیاجوی شما ئو تا آخِر زندگی تو رفع بکنت. اول بایه محبت خدا ئو مِث شالدهای بی زندگی خو کبول تَبُشت، بعد اَ اُن که آتونی به اُ اعتماد بکنی. اُغایه ان که وا ایمون راه آرین نه وا دیدار. و داخه کلبتو آدونین که خدا نسبت به وعده تُو ش وفادارن.

ایمون طبیک کتاب مکدس تفسیری ایطو نکل ابوت: «تَگه کل وجود آدمی شما بر [خدا] وا توکل و باوری کامل به کدرت، حکمت و خُبی ا.» (کولسی ۱: ۴) موکعی که اوالین خدا شما ئو محبت بکنت، شما تَم اتونین محبت بکنین. هر چگک رابطه شما وا خدا عمیقته بَشت، ایمونتو تَم عمیقته اِبوت. اَگینین که خدا بی شما و بوسیله شما کاروی گپ اکنت. ولی همه ایشو فَکه موکعی اتفاق اَکت که مکاشفه ای اَ محبت خدا تَبُشت. خدا شما ئو دوست ایشه، اَبداً به اُ شک نکنین!

فصل پنجم

خلاصی آتِرس

«تُو محبتِ تِرس نین، بلکه محبتِ کاملِ تِرس در آکنت؛ به
چه که تِرس آ عقوبتِ سرچشمه آگنت و کسی که آتِرسه، تُو
محبتِ کاملِ نبودن.»

— اول یوحنا ۴: ۱۸

ممکین ما جای خُبی آ ایمون، توکل به خدا و باورِ اِی کار که اُ ما تُو دوست
ایشه برسیم، ولی فورنی شیطنِ دردسری راه بکردونه تا به ما حمله بکنت.
اوضاعِ حاکمِ رو زندگیمو - اُ اتفاکوی بدی که وازمو اِکت - آتونن ایمون
ما تُو سبک‌سنگین بکِن. یی بعضی آدمو سخت نین کبول بکِن خدا اُشو تُو
دوست ایشه، تا ایکه اوضاعِ بهشُ طوری اِبوت که وا نظر آرسه خدا خیلیئم
دوستشُ اینی.

اُغایه شیطنِ واکلِ تِرس و محکومیتِ داخلِ اِبوت تا شمائو اُتهنا چیزی
که آتونن دسگریئتُ بکنت، جدا بکنت؛ و اُ محبتِ خدان. اُ ایطو آگیت:

«حُب دربارِ اِی چِه اَگِی؟ فکر مَکَرده خِدا خَاطِرِ ایشِه پِ چِه اِی اِتفاکوی بدِ پِ تو اَکیت؟ هانی کار خِیلی بدی اِنجوم اِتدا، هانی خِدا اَدَسِت ناراحِت!»

موکع سَختی و رنج، زَمونی که وا نَظر آرسِه زَندگی مَنصِف و دُرس نِین، خِیلِه آسَوِنِ که اِعتمادو به خِدا اَدَس هادِیم. خِدا هَمه‌وَه طِبک اُچِه که ما دُوست مُهه و یا فِکَر اَکَنیم کار ناکنت. نَکَشِه تُوی اُ خِیلِه بَهِتِه اَ فِکَروی مان. اُ بَشیَه اَ اَیکِه وَضَعِیتِمو شاعُوض بَکنت، شَوات به ما تَغییر هاده. بَعضی موکعو اَ اِوضاع پُردرد اِستفاده اَکنت تا ما تُو به جایی بَرسونت که فَکِه و فَکِه به اُعتماد بَکنیم. تُو اِی دوران، ناتونیم دُرس دَک بَکنیم که چِه اِتفاکی اَکَفَتَن و خِیلِه راحَت تُو تَلِه اِی فِکَر اَکیم که خِدا ما تُو دُوست اِینن. کَوم خِدا به ما اَگیت اَبداً نَبایِه بوالیم چِیزی ما تُو اَ مَحَبَت خِدا که در خِداوندِمو مَسیح عِیسان، جِدا بَکنت. (رومیان ۸: ۳۵-۳۹). بَهِتَرین کاری که اَتونیم تُو موکَعوی سَختی اِنجوم هادِیم، اِینن که حِدا اُ بَنگ هادِیم: «ای خِدا، اَدونوم که خَاطِرُم تَوا، و باور اُمِه اِی کَضِیَه به خِیرِیت مِه تَمون اِبوت!»

خِدا بَعضی موکعو پِ صَرا وارِدِن ما اَ اِوضاع اَیکک ضاعُرن تا اِحساس بَکنیم که دِگِه خِیلی دیر بَودن. ایلعازر وا یاد توهه؟ اُ ناخوش هَستِه، ولی عِیسی ضاعُر بو تا اُ بَمِرِد، اُغایِه کَمک اُ و خَونواده ش رَه، مارتا به عِیسی اِیگو که خِیلی دیر هَندن، ولی عِیسی شَدونِس چِه کاری اِنجوم اَدادِن. شاتَم اُ طِبک زَمون بَندی ما حَکرت نَکنت ولی اَبداً دیر ناکنت. غایِه اِی که تُو زَندَگیتو و مَشکلی رَوارو اَبین اِیمونتو و حَکرت دَربِیاری. موالی تَرس و سَمَر مَحَبَت خِدا تُو اَشما بَچَرگَنه.

رِسالِه اول یوحنا ۴: ۱۸ آیه کوی تُو اِعلام اَکنت: «تُو مَحَبَت تَرس نِین»، مِه چَندین دُفِه به اِی کَسمت اَ کَوم فِکَر اُمَکِه و تَکلا اُمَکِه مَعنای اُ تُو دَک

بکنوم. یه رو ایطو بی مه نمائین بو که تُو محبت هیچ تَرسی نین، و خدا همو محبت کاملین. غایه ای که درک اکنین اِبی محبت کامل بی شمان، دِگه نوالین اُ تَرس شما تُو کنترل بکنت. ممکن دومرُتُب تُو اِبی راه احساس تَرس بکنی، ولی همیطو به راهتو وا خدا ادامه آدین. بی چه که آدونین اُ همه وه و شما اِبوت.

آگه بدونی خدا شما تُو دوست ایشَه، نوالین تَرس شما تُو شکست هاده. شما آزادین هر چیزی تُو امتحون بکنی، بی چه که آدونین محبت خدا و کبول اُ بنا به کاروی که انجوم آدیم نَن. آگه به خدا پُشگرم بَشی شکست ناخاری. فکِه راهی که باعث اِبوت شما شکست بخاری این که به خوتو تگه بکنی. مشکلات دائم اُطو که شما برنامه ریزی اکنین جلو نارت، ولی آگه چه موتو به خدا بدوزی، همی چی به خیریت تبدیل اِبوت. آگه درک بکنی خدا خاطرتُ تَو، دِگه یه فرد شکست خارده، رد بوده، تهنا و یا هر چیز دِگه ای نابین.

محبت خدا ایکیک گپن که همی چی تُو آپوشونه. فکر آکنی خدایی که شما تُو نجات ایدا و شما تُو آزاد ایکه، کاری آکنت که احساس شکست بکنی؟ اُ شما تُو بی پناه ول آکنت؟ شیطن دشمن روحمون. اُ دُز و درومُشن، ولی عیسی شوات زندگی موبَشت و اُ اُکیف بکنیم. (یوحنا ۱۰:۱)

«تُو محبت تَرس (وهم) نین، بلکه محبت کامل (بی عیب، عالی) تَرس در آکنت؛ به چه که تَرس آ عقوبت سرچشمه آگنت و کسی که آترسه تُو محبت کامل نبودن. (هنوزا تُو محبت عالی و بی عیب بالنده نبودن.)» (اول یوحنا ۴: ۱۸)

تایکه خدا بی مه تُو درک اِبی حکیکت کمک ایکه که محبت اُ به تَرس در آکنت، تُو کشمکشی کرار اُمگه که بایَه اُ تُو تُو زندگیم عملی مکرده. ماشین ما

مشکلی ایشسته. فکر مکرده مشکل اَمیل لنگ ماشین هستن ولی پول کافی بی عوض کردن اُمونه. پ همیطو راندگی مکه و امید مَهسته کار دسمو نده. یه رو صحب احساس اُمکه خدا مه ئو وای جمله ئون کَوَت آدادن: «جویس تمون روز خو پی دوست داشتن مه بَشِت و بوال مه ئم بهت محبت بکنوم. هیچ کار دگه ای انجوم مده احتیاج نین تکلا بکنی که یه زنی بشی وایمون گپ. فکه کاری که بایه انجوم آدی ایین که ئو محبت مه بمونی.»

پ سرود صدا اُمخوند، بی خدا سرود جدید اُمساخت، و وخت خُبی ئو محضری اُمگذروند. یه دُفه اُمدی شوم که چل و پنج دیکه کبل، ا لهر سر کار رفته وای اشتاب برگشت و در واز ایکه وایگو: «دگه ناتونوم ماشین بدون دنده یک بیروم. ما بایه ا ئو جا بکردونیم و دُریش بکنیم.»

مه در اُمبست و شروع اُمکه وای خنده. ایی کاری نه که مه معمولاً خوم نِشَن آدم، و حتا دربار ش فکرم اُمکرده و ناغافل ا مه سر زه. ا اُجا که اُمواشته خداوند بی مه محبت بکنت. اُمتونس میون ا اوضاع سخت خنده بزئم. مونین ئو محبت خدا یه دریچه ا ایمون جی ترس ئو زندگیتو واز اکنت. مه شروع اُمکه وای خنده وای همو ایمون هستن. مه خنده مزه بی چه که ئو آته دل مَدونس که خدا ما ئو دوست ایشه و وازمو راهی ئو آماده اکنت.

ابراییم ئم خنده ای ا رو ایمون ایکه. موکی که فرشته خدا پهلوش هُند وایگو یه پُس گیرش آتات. ا خنده ایزه! ا شَدونست که ا بابت آدمی بی ا و سارا محالین که چوکی ایبِشَن. ولی ا به خدا باور ایشسته، و وای همی خاطر خنده ایزه.

مه باور اُمّه موکی ایطوکا رفتار اکنیم، اوالیم خدا ا شیوه ئوی عجیب

غریب بهمو کمک بکنت. کِ وختی که تُو مشکِلِن به خنده و خاش بو دِن فکر
اکنت؟ کلوم خدا اگِت خدا تُو آسَمون نِشَتِن و به دشمنوش خنده اَزنت. آگه
خدا اِی کار انجوم آده، پَ مام آتونیم. بری و خنده ایمون سر هادی. آخر سر
بُدونِی خدا خاطرتُ تَوا و آگه خدا و اِشمان، کِ و اِضدتون؟

فصل ششم

محبت پخش ابوت

«و ما ابي حکم (فرمون، دستور) ئو ا مُگه که هر که خدا ئو
محبت اکنت، بایه کاا خو (ایموندار) ئوئم محبت بکنت.»

– أول یوحنا: ۴: ۱۲

شما چوک بی همتا خداین. ا ئو کتاب تثنیه ۷: ۶ ابي حکيکت ئو اعلام
اکنت. آگه شما وا عنوان چوک خاص خدا رفتار بکنی، ابي اتونت یه شروع بی
تغییر دنیا بَشت. شما وا خنده رو ئو داخه سوپر مارکت آبین و وا خوتو فکر
اکنین؛ خاطروم شَواتن. همه چه ئو زندگی ام عالی هسته. اتونوم بکیه ئو وا
محبتی که آ خدا اُمگتن برکت هادَم. فکه کافی هستن هر طره آرين شاد بَشی،
و شادی شما باعث برکت بکیه ابوت. مزمور ۱۰۰: ۲ آگیت: «به خداوند وا
شادی پرستش بکنی!»

غایه ای که اقمیم ئو نکشه کلی خدا چگک مهمیم و مئه کسوئی که
خدا محبتشو ایگردن رفتار اکنیم، اتونیم دنیا ئو بی مسیح وا دَس بیاریم.

محبت فورنی پخش ابوت. محبت خدا شما ئو آپوشونت تا واسار بَشی به بکیه لطمه مزی. محبت خدا که ئو درونتون، شما ئو اَترس آزاد ایکردن، پَ شما ئم آتونی باعث خلاصی بکیه یی. دِگه ناترسی که کسی به شما رد بکنت و یا اَزِت سوء استفاده بکنت؛ پِ چه که محبت خدا پِ احتیاجوی بکیه و برطرف کردن اَشون.

خدا شَوا باور بکنی که آ راه شما کاروی گپته ای انجوم اَدِت؛ به چه که عیسی الان حَدِ بَین. حکیکتن باور توهه که خدا آتونت اَ شما استفاده بکنت؟ خدا به شما اَ چیزِی اَبَخشه که باور توهه، اَکدم سیدن ئو ای راه مَترسی.

ناتونوم بهتُ بگم چن بار پِ مِه اتفاق کفِتِن که مثکه رو شَغ ایمنوم ووستادَم و بایه کار سهمناکی انجوم هادَم، و وا نظر شَرسی خدا بهم اَگیت: «بگه بره جلو، جويس زودی به. اَ طریق تو کاروی گپی اَکنوم اِشتاب بکن!» و مِه اُمجکی دُرُس مَیون جریان و خدا اَبداً ایناواشتِن که شکست بخاروم.

آدونین پِ چه دِگه نگرانو نهم که ئو زندگی شکست بخاروم و یا بَگم؟ وا ایی خاطر که آدونوم خدا پِ مِه دوست ایشَه. اُی مِه دوست ایشَه وادونه که مِه ئم اُ ئو دوست اُمه، و آ راه فیض اون که آتونوم زندگی مِ ئو وَخَم اُ بکنوم. اَگه تمون ایشو ئو انجوم هادی، خدا ئو محبت بکنی و بدونی که اُ ئم شما ئو دوست ایشَه، اُغایه هیچ مشکلی نابو که نتونی و اَ چیرَه بشی.

اَگه شوک حکیکی شما ایی بَشت که به بکیه کمک بکنی، خدا شما ئو ئو ایی راه کمک اکنت. حتا احتیاج نین عَرَضه زیادی نُبَشت؛ فکه کافین خو ئو ئو دَس خدا کرار هادی، و اون که بکی کارو ئو انجوم اَدَه. بَلگم احساس بکنی درونداشتوی شما سادَه، ولی بعضی موکعو هر چگگ بعضی مشکلات ساده ته باشند، کویتَه کار اکَن.

وا خودخواپی زندگی نکنین، یطوری که تمون نگاه و انرژیتُ ئو پی خوتو و رسیدن به خواسته ئوتو بکنی. ساده و واضح به خدا بگین به چه احتیاج توهه و آغایه ایمونتو ئو پی دیدن احتیاجوی بکیه به کار بگیری، اُچه پی بکیه انجوم آدین، خدا پی شما انجوم آده. موکی که احتیاجی توهه، تکلا بکنی تخمی ئو ئو زندگی بکیه بکاری، عوض ایکه همه وه نگاهتُ به احتیاج خوتو بَشت. غایه ای که به احتیاج دگه ای آرسین، مِث تخمی ابوت که خدا ئو زندگی شما آکاره، تا ئو وخت گیاجنی ثمری که منتظرشین بر بیاره .

همه شاوا موفق و خوشبخت باشند، ولی بایه بُدْنیم موفقیتِ حکیکی کدومن. مه دوست اُمه موفقیتِ نبوغی ا طره خدا تعریف بکنوم که تکلا ایشه هر احتیاجی ئو که وا طرش آتات، رفع بکنت. محبت خدا به شما ای کدرت آده که احتیاجوی بکیه ئو تیغار احتیاجوی خوتو کرار هادی. یعنی فکر آکنی خدا ایکنک شما ئو دوست ایشسته که آمو شمائُم کادر بَشی بکیه ئو دوست تُبَشت، حتا کسوئی ئو که خیلی راحت نابو دوست تُبَشت؛ مِث آدمو بداخلاک و نیمک نشناس؟

دوست داشتنِ آدمویی که شما ئو دوست شُهه، کار سختی نین. ولی ما بایه واکدرت خدا کادر بَشیم آدمویی که دوست داشتنی نهن ئو محبت بکنیم. محبت خدا که آراه ما سرازیر ابوت، ای کار ئو انجوم آده، پی چه که محبتی بی قید و شرط هستن. مفت موگفتن و بایه مفتُم هادیم. محبت ابداً شکست ناخارد و تسلیم نابوت. ممکن یه سال طول بگِشت، ولی ارزشش ئو ایشه. چگک عیسی هیطو که محبتُ شکه، پی شما ضاغر ایکه؟ محبت زاغُرمند، مهربون و افتاده هستن. محبت خودخواه و زودرنج نین و خيله راحت آزرده نابوت. ای ذهنیتین که عیسی و محبت خوش در ما کرار آده و

ما ئَم آتونيم همي کار ئو پي آدمو صدمه خارده و گم بوده اي که چهنه ديدن دَس خدا ئو دنيائَن انجوم هاديم.

خدا شما ئو دوست ايشه، هميطوم تمون آدمويي که پهلو شمان ئَم دوست ايشه. اُ اشو ئو دوست ايشه، چه نجات گفته بَشَن چه نبشن. خدا شوا آ شما استفاده بکنت تا مِث مجرايي محبت خدا ئو ئو زندگي بکيه سرازير بکني.

آکدم زدن ئو اي راه ترس تونبشت. محبت خدا شما ئو آ ترس و تاوون دئي آزاد ايکردن، و به شما کدرت محبت کردن ئو بخشيدن. ئو پخش محبت خدا پيله بَشي. آتوني وا يه رفاکت ساده وا آدمو شروع بکني. اي ئو کار خوتو بدوني که بايه وا بکيه دوست بِي و هر طره که آرين پي مردم برکت بَشي.

مهمون داري ساده ئَم آتونت محبت ئو نماين بکنت، نخواستنه پي آدمو فَکه و نااميد. آ آدمو بخوايي پي پي شَم وا لهرتو بيان وا مردم دَس هادي و بهشو لبخند بزني. آگه ممکن آدمو ئو کچک بگري کاروي عملی انجوم هادي، مثلن آگه ماشين فردي ئو تعميرگاه هستن اُ ئو تا جا کاری برسوني. وا آدمويي که جديد داخه کارتو بودن نزيک بِي و بيگيني کاری آتوني بهش انجوم هادي. خدا پي شما کاری ايشه که بايه انجوم هادي. ممکن کار گپ و ئو چه مي نبو، ولي پي اُ مهمن. مردم پي خدا مهم هستن!

آدمويي وجود شُهه که فَکه شما آتوني وا اشو کمک بکني. آ خدا بخوايي رايي ئو وازت نِشَن هاده تا وا محبت به اي آدمو کمک بکني، و اُ اي راه وازت ياد آدت!

فصل هفتم

محبت خدا عوضتو اکنت

«محبت همین، نه ایکه ما خدا ئو محبت مُکَرِدِن، بلکه اُ ما
ئو محبت ایکه و پُس خو ئو ایفرستاد تا خون بهای گنائون
ما بَشت.»

— اول یوحنا ۴: ۱۰

خدا ما ئو دوست ایشّه، ولی وا حیف و تیف زیاد خيله آ ما جهول محبت
خدا ئو پی خومو درک منکردن. موکعی که رو ایی کضیه مطالعه مکرده، خدا
به مه نِشْن ایدا که آگه واکعا تُو جهول وجود خو درک بکنیم که اُ چگک ما ئو
دوست ایشّه، کاروی ما خيله فرقدار ته اُچه خيله وختو انجوم آدیم، ابوت.
تُو بحر محبت خدا نسبت به خوتو بری. ایی حکیکین که آتونت شما ئو
تغییر هاده. آگه چیزی ئو دربارِ خوتو دوست تُئی، «بایّه بدونی» آگه چهّم وا
راه محبت خدا بَشی تا تُو شما کار بکنت، دسگیریُ اکنت و آ سفر زندگیتو
کیف آبرین. آگه دائِم وا خاطر اِشکستوتُ خسته و ناامید بَشی، آبدّا تغیر

ناکنین. وَا یَاد تُبَشْت خِدا اَراه ایْمون کار اَکنت، و ایْمون حَکِیکِی باعْث اِبوت وَا اَرومی خِدا داخِل بُبِیم. (عبرانی ۴).

مطمئنم آدمو زیادی که ای کتاب آخونن، وَا خوشُ سروکار خُبی شُنی، اَشو خوشُ ئو دوست شُنی و حتی ممکن اَ خوشُ بدشُ بیاد. اَگه شما یه تا آ خواننده ئون هستین که وَا ای حس دَس و پنجه نرم اَکنین، بایَه وَا یَاد تُبَشْت که اَتونی اَکار اشتباهی که انجوم اَدی بدتُ بیاد، ولی اَبداً نبایَه اَ خوتو یِزار بشی. عیسی وَا خاطر محبت گپی که ایشسته بی شما مرد، و کوچکتری کاری که شما اَتونی انجوم ها دی این که ای هدیه کیمتی ئو بگرین.

کَوم خِدا ئو امثال ۲۳: ۷ اِیطو اَگیت: «به چه که هموطو ئو دل خو فکر اَکنت خوشم هیطون». تا موکی که هیطو دربار خوتو بد فکر بکنی خوتو ئو کبول نکنی و باور نکنین که چَکَک خاص و بی همتاین، ناتونین اَ طو که دَرَسِتِن رفتار بکنی. همه ایشو فکه وَا ای خاطرین که ئو جهول جونُت به ای حَکِیکت کوی و عالی تونلگی که محبت خِدا به شما اَچه تصور اَکنین خِله گِیَرن.

خِدا شَوا هر رو وَا اَ وخت تُبَشْت وَا ای کار باعث تغییر شما اِبوت. اَگه خِدا ئو زندگیتو اول نبشت، در واکع اَ ئو جُبی کرار اَدین که ناتون اَچه ئو که شَوا وازتُ انجوم هاده. ئو اَ غایه ای که وَا خِدا اَگذرونی، تَکلا بکنی اَ ئو دوست تُبَشْت و بوالی اَ اَم شما ئو محبت بکنت وَا ای کار سر آخر باعث کُوت شما دلیری و پخته ای شما اِبوت.

اکثر آدمو بو هَنَه اَتارِن و وختوشو بی ساختن رابطه ای کوی وَا خِدا ناکنن. شاتَم دلبسته داشتن رابطه ای حُْب وَا خِدان، ولی به خوشُ لَابد وَا انجوم کارویِی مِثِ دِعا و خوندن کَوم ناکنن تا تبدیل وَا مَخْتَه ئو زندگیشو بَشْت.

حتا کمک پی بکیه نَم محتاج انضباط فردین و بایه آمخته بَشت.

محبت خدا شما تُو تبدیل آکنت. غایه ای که محبت خدا تُو تجربه اکنین و تُو هر چیز کوچکی اُ تُو به کار آبرین، أفهمین که شوک کلبیتو تغییر ایکردن و دوست توهه شبیه کسی که شما تُو محبت ایکردن که همانا عیسی مسیحن بُی. درک و بسط شخصیت خدا تُو زندگی تُو مو بایه تُو درجه اول بَشت. پولس تُو فیلیپی ۳: ۱۰ ایطو آگیت: «مواتن مسیح و نیروی قیامش تُو بشناسم و تُو رنجوی اُ همباش بَشْم و مرگی همسو بَشْم». لطفن و نظر تَبَشت که پولس ایگو مواتن که بشناسم.

دربارَ رابطَت و خدا جِد و جهد تَبَشت. شما اتونی و اندازه ای به خدا نِزیک بُی که تاوا؛ ای به موکی ربط ایشن که حاضرین پی ای کار وخت بنوسی.

کَوم خدا تُو دُئوم قرنئی ۵: ۲۰ آگیت: «پَ فرستادئون مسیحیم طور ای که خدا آ زیون ما شما تُو و اُصل آخونه.» ای کسمت اکوم همه وه کلب مئو لمس آکنت و باعث ابوت تا پی رابطه ای جوندار و فعال و خدا بَشْم. چگک مهمن که ما اُ طریق روح القدس راهبری بَشیم تا خدا تُو ما کار بکنت، ما تُو تبدیل بکنت و پی کار خوش شکل هاده. رومیان ۵: ۵ آگیت: «به چه که محبت خدا اُ طریق روح القدس که و ما بخشیده بو، تُو دَوی ما رخته بودن.» بگیرین، اُ کیف ببری، و بوالی شما تُو تبدیل بکنت!

دعا نجات

خدا شما ئو دوست ايشه و شوا باهاتُ رابطه فردی ايبِشت. آگه هنوز ا عیسی مسیح ئو به عنوان نجات دهنده خو کبول تُنکردن، آتونی همی حالا اُئو کبول بکنی. فکه کلب خو ئو وا طره اُ واز بکنیم و ایی دعا ئو چن گشی بکنی...

«بَب آسمونی، آدونوم بهت گناه اومکردن. لطفن بی مه بیامرز و آ گناهوم پاکم بکن. کول آدم اعتمادُم به تَک پُس تو عیسی بَشت. ایمون اُمه اُ بی مه مُرد و گنائون مِئو وا مرگی بر صلیب وا گنگ خو ایگه. ایمون اُمه اُ مُردئون بلند بو. الان زندگیم ئو تسلیم عیسی اکنوم.

بَب آسمونی، بی بخشش و زندگی ابدی که بهم اتبخشیدن، تو شگر اکنوم. کمکم بکن تا بی تو زندگی بکنوم. درنُم عیسی آمین.»

غایه ای که ایی دعا ئو آ ته کلب به خدا تُگو، اُ شما ئو کبول اکنت، شما ئو پاک اکنت و آ بردگی مرگ روحانی رهایی آبخشه. آیه ئویی که زیر هندن بخونی و آ خدا بخوایی تا همیطو که ئو زندگی جدیدتُ و اُ اکدم آنوسین، و ا شما گپ بزننت.

اول قرنٲيان ١٥ : ٣-٤	يوحنا ٣: ١٦
افسسيان ٢: ٨-٩	افسسيان ١: ٤
اول يوحنا ٤: ١٤-١٥	اول يوحنا ١: ٩
اول يوحنا ٥: ١٢-١٣	اول يوحنا ٥: ١

دعا بكني و اأ بخوايي بي يافتِ كليسايي كه بر اساس كتاب مكدس بنا
بودن ، بهتُ كمك بكنت تا تُو رابطتُ وا مسيح بالنده بِي. خدا همه وه وا
شمان. ا شما تُو هر رو وا طره زندگي عالي كه واژتُ وا نظر ايشه راهبري اكنت!

راجع به مولف

جويس ماير يه تا آ آموزگارون عملی کتاب مکدس تُو دنيا هستِن. نيويورک
تيمز آ بهعنوان يه نويسنده پرفروش تُم اييردن. اُ بَشْتِه آ ۱۰۰ کتاب اثر گزار
اينوشتن که شامل يه زن بی پروا، جرات اُمکه، نبردگاه فکر، و خيله دِگن.

اُ هميپوم هزارون آموزش صوتی و تصویری ايشه. برنامه راديويی اُ و اُ تُم
«زندگی شاد هر رو» تُو تُمِن دنيا پخش ابوت. اُ کنفرانسوی گپی تُو ایی رابطه
آنوست. جويس و ديو ماير صاحب چار چوکن و تُو سنت لوييس ميسوری
زندگی اکئن.

هدیه خدا ئو بی خو کبول بکنی:

محبت بی قید و شرط!

هر چکک آکدرت و محبت خدا آموئو دَس شمان! بدونی که شما فکِه یِه نُفر میون خیل گپی آ آدمو نهین. خدا شما ئو اییک دوست ایشِه که انگار تهنا کسی هستین که روزمین زندگی آکنت. مشکل ایجان که شما ئم میڅ خيله آ آدمو، ناتونی آئو درک بکنی و تشخیص هادی، یا ممکن آئو و منطق خو کبول ئُکردن، ولی ناتونی واکلبتو حس بکنی. خوندن ای کتاب آتونت پیغوم کوی ئو که ئو ای کتاب اثر گزار هندن بهتُ نِشْن هاده:

- چطوکا محبت خدا ئو تو درونتو کبول بکنی
- چطوکا واهمیدن ایکه چکک بی خدا خُبین، بهتُ نِزنت
- چطوکا ایتونین مکاشفه ای بی همتا آ محبت خدا تبشت
- چطوکا خدا ئو حتا تو بغرنجترین اوضاع زندگیڅ پیدا بکنی
- چطوکا محبت خدا ایتونت شمائو بی همیشه تغییر هاده

جویس مایر ئو ای کتاب واکفتن درک و مکاشفه ای که باعث تبدیل زندگی فردیش بو و همیطوم و آیه ئو و کلوم حکمت، کمک آکنت تا دریچه ای واطره محبت خدا بی شما واز بَشت... بوالی تا روشنی خدا به زندگی شمل بزن!.